

komme ud. Jeg skal tillade mig nærmere at gaae ind paa disse forskjellige Vædringsforslag, jeg har stillet. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 2 angaaer, der gaaer ud paa, at i Lovforslagets § 1 Ordet „Stranden“ i den første Linie skal ombyttes med „Havet eller Fjorde“, da ligger Grunden dertil deri, at Ordet „Strand“ i daglig Tale og paa Landet mellem Menigmand, som jo vil gaae meget at bestille med denne Lov, hvis den kommer ud, har en forskjellig Betydning, idet der sommetider dermed betegnes f. Ex. Havet, hvor det med daglig Vandstand berører Landet osv., men hertil kommer endnu den Omstændighed, at der har været Retsførgsmaal satte igang om, hvorvidt Ordet „Strand“ ogsaa kunde bruges om Fjorde. Dette er vel nu i visse Tilfælde blevet afgjort derhen, at Fjordsstrand skulde staae under lige Vilkaar med Havstrand, men for at undgaae disse Tvivl, navnlig blandt Almuen, som jo meget vil komme til at færdes med disse Forhold, har jeg formeent, at man skulde sætte „Havet eller Fjorde“ istedetfor „Stranden“; thi saa var der ingen Tvivl i saa Henseende, saa var der fastsat, hvad der maa ansees for at være den Gjenstand, som her nærmest handles om. Dette er saaledes en reen Redactionsforandring, som jeg ikke troer, dersom den vedtages, vil have nogen videre Betydning til Skade for Loven. Naar jeg dernæst i det andet Forslag har formeent, at der mellem Ordene: „støden“ og „Eiendom“ skal indstødes Ordene: „eller i sammes umiddelbare Nærhed beliggende“, saaledes at Begyndelsen af Paragraphen kommer til at lide saaledes: „Enhver Eier eller Bruger af en til Havet eller Fjorde støden eller i sammes umiddelbare Nærhed beliggende Eiendom osv.“, har min Hensigt dermed været at kunne faae visse Landstrækninger ind under Loven, som ellers ikke vilde kunne komme ind under den, hvilket kunde have stor Interesse for det Offentlige. Jeg tillod mig allerede ved første Behandling at udtale, at der navnlig med Hensyn til Betvøsenet kunde møde Banstueligheder, idet de offentlige Veie kunde ligge saaledes ved Havet, at der imellem Veien, der ligger paa Skrænten, og Havet er en smal Strimmel, som hører Private til, men som er af en saa ringe Værdi, at der ikke er

nogen Anledning for dem til at søge denne Strimmel besyttet, men naar den ikke blev besyttet, saa vilde Veien være meget udsat for Skade i Tilfælde af Høivande, naar de foran liggende Steen bleve borttagne eller der blev gravet dybe Huller i Forstranden. Det er dette Hensyn, som har foranlediget mig til at foreslaae disse Ord indførte. Jeg troer ikke, at Noget vil lide Skade derved, og jeg troer navnlig, at det Offentlige vil have megen Interesse i, at denne Tilføjning finder Sted. En saadan lav Strimmel Jord ligger maaskee foran en høiere Skrænt, hvorpaa der løber en Veie, men naar Ingen bryder sig om en saadan Strimmel Jord, saa er altsaa Veien, der ligger bagved, fuldkommen uden Besyttelse. Fremdeles har jeg formeent, at det vilde være hensigtsmæssigt i § 1 at indsatte en authentisk Forklaring af hvad der i denne Lov skal forståes ved Forstrand. Det vil nemlig være de ærede Herrer bekjendt, at Ordet „Forstrand“ tages i meget forskjellige Betydninger, idet den legale Betydning jo er den, at det er den Deel af Stranden, som er dækket af Vand og som ligger imellem den daglige Havvandslinie og Dybet; men paa mange Steder, navnlig i daglig Tale paa Landet, bliver Forstranden ogsaa taget i den Betydning, at det er det tørre, ovenfor den daglige Vandlinie liggende Terrain. Dette har navnlig havt den Virkning, at der er opstaaet Uenighed for, at Lovens Vedtagelse vilde blive til Skade haade for de Communer og Private, der kunne have Interesse af at benytte de Gjenstande, der ligge paa Strandbredden, enten det nu er Leer eller Steen eller det er Veimateriale, idet disse Gjenstande vilde blive utilgængelige for dem. Naar det imidlertid udtrykkelig siges, at Forstranden er det af Vand Bedækkede, hvor man meget sjelden eller ialtfald undtagelsesviis henter Veimateriale, saa troer jeg, at denne Frygt vil bortfalde; de Tvivl, der navnlig paa Landet kunde opstaae, vilde derved bortfalde, og al Uenighed for Loven forsvinde. Jeg har derfor meent, at man skulde forklare Forstranden saaledes, at det er den Deel af Havet eller Fjorden, som ligger mellem Seildybet og Middelvandsstanden paa Stranden. I Slutningen af Paragraphen har jeg foreslaaet Ordet „Havet“ ombyttet med